

Sygn. akt VIII U 1427/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Anna Krzyszkowska

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2016 r. w Gliwicach

sprawy A. G. (G.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość świadczenia

na skutek odwołania A. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 28 lipca 2015 r. **nr** (...) - (...)

oddala odwołanie.

(-) SSR del. Renata Stańczak

Sygn. akt VIII U 1427/15

UZASADNIENIE

Nieformalną decyzją z dnia 28.07.2015r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu A. G. (G.) ponownego przeliczenia świadczenia, gdyż ubezpieczony nie przedłożył żadnych nowych dowodów mających wpływ na wysokość świadczenia.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji i w piśmie procesowym z dnia 28.10.2015r. wskazał, iż domaga się prawidłowego wyliczenia emerytury od dnia 01.12.1988r. do dnia 30.09.1990r. oraz wypłacenia zwaloryzowanej różnicy wraz z odsetkami.

W uzasadnieniu swojego stanowiska podniósł, iż organ rentowy w decyzji z dnia 16.03.1989r. błędnie ustalił staż pracy górniczej w wymiarze 39 lat, gdy tymczasem powinno być przyjęte 45 lat. Nadto w rubryce „ 6 ” ww. decyzji organ rentowy wskazał, iż kwota górniczej emerytury wynosi 91,27% podstawy jej wymiaru, zamiast 97,27% i wreszcie w rubryce „4 ” stwierdził, iż do emerytury górniczej przysługują wzrosty w wysokości 19% podstawy wymiaru zamiast 25%.

Powyższe spowodowało zaniżenie świadczenia.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej nieformalnej decyzji. Jednocześnie organ rentowy dodał, iż w zakresie wysokości świadczeń należnych ubezpieczonemu, decyzje Zakładu wielokrotnie poddawane były kontroli sądowej. I tak m.in. Sąd Okręgowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 09.04.2013r. w sprawie o wysokość świadczenia (sygn. akt VIII U 2554/13) oddalił odwołanie, natomiast Sąd Apelacyjny w Katowicach wyrokiem z dnia 03.06.2015r. w sprawie o sygn. akt III AUa 975/14 oddalił apelację ubezpieczonego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony A. G. urodził się w dniu (...) Decyzją z dnia 16.03.1989r. organ rentowy na podstawie przepisów ustawy z dnia 1.02.1983r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz.U. Nr 5, poz.32) przyznał ubezpieczonemu prawo od górniczej emerytury, której wysokość obliczono w następujący sposób:

- podstawa wymiaru została ustalona z zarobków z ostatnich 12 miesięcy zatrudnienia w okresie od lutego 1988r. do stycznia 1989r. – 191. 498 zł.;
- do obliczenia wzrostu emerytury uznano za udowodnione 39 lat pracy górniczej wraz z okresami równorzędnymi i zaliczanymi,
- emerytura wynosiła 100% podstawy wymiaru z ograniczeniem do 3000zł. i 55% podstawy wymiaru ponad 3000zł.;
- do emerytury przysługiwały wzrosty: 19% podstawy wymiaru z tytułu ponad 20-letniej pracy górniczej i 15% podstawy wymiaru z tytułu wykonywania pracy górniczej oraz dodatek z tytułu odznaczenia w wysokości 20% podstawy wymiaru, nie więcej niż 3000zł.

Kwota górniczej emerytury wynosiła 91,27% podstawy jej wymiaru i procent ten stanowił współczynnik waloryzacyjny.

Od powyższej decyzji ubezpieczony nie wniósł odwołania, czym doprowadził do jej uprawomocnienia.

Przepisy ustawy z dnia 17.10.1991r. o rewaloryzacji emerytur i rent... (Dz.U. Nr 104, poz.450) wprowadziły maksymalny wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 250%, co miało wpływ na zmianę wysokości świadczenia ubezpieczonego. Na mocy przepisów tej ustawy emerytura ubezpieczonego została przeliczona z uwzględnieniem przeliczników górniczych 1,5 i 1,8.

Ubezpieczony domagał się przywrócenia wzrostu świadczenia z tytułu pracy górniczej w wysokości 15%, którego został pozbawiony w wyniku wejścia w życie ustawy rewaloryzacyjnej i świadectw rekompensacyjnych. Sąd Wojewódzki w Katowicach wyrokiem z dnia 27.01.1998r. w sprawie o sygn. akt XI U 3481/97 oddalił odwołanie ubezpieczonego od decyzji odmownej organu rentowego w tym zakresie, a Sąd Apelacyjny w Katowicach w dniu 14.05.1998r. oddalił apelację ubezpieczonego.

Następnie ubezpieczony domagał się przeliczenia podstawy wymiaru emerytury poprzez zastosowanie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w wysokości 378,95% i przyznanie dodatku za pracę w warunkach szczególnych, kwestionując zastosowanie w jego sprawie przepisów ustawy rewaloryzacyjnej. Organ rentowy wydał decyzję odmowną, a odwołanie ubezpieczonego od tej decyzji zostało oddalone wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Katowicach z dnia 17.09.1998r., sygn. XI U 3431/98. Apelacja ubezpieczonego od tego wyroku oddalona została wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach w dniu 18.02.1999r.

Decyzją z dnia 8.10.2002r. organ rentowy ustalił ubezpieczonemu nową wysokość emerytury górniczej z zastosowaniem przeliczników górniczych, przyjmując przelicznik 1,8 do 287 miesięcy, przelicznik 1,5 do 26 miesięcy, przelicznik 1,3 do 107 miesięcy. Ubezpieczony nie zgodził się z decyzją, a w odwołaniu m.in. wniósł ponownie o zastosowanie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury w wysokości 378,95% oraz o przyznanie

dodatku z tytułu wykonywania pracy górniczej w wysokości 1% za każdy rok pracy, kwestionując przepisy ustawy rewaloryzacyjnej. Sąd Okręgowy w Gliwicach w sprawie o sygn. akt VIII U 120/03 oddalił odwołanie. Następnie Sąd Apelacyjny w Katowicach wyrokiem z dnia 02.01.2004r. oddalił apelację ubezpieczonego w części dotyczącej przywrócenia stanu sprzed listopada 1991r., wskazując że żądania ubezpieczonego w przedmiocie zastosowania poprzedniego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury i dodatków za pracę górniczą są nieuzasadnione i bezprzedmiotowym jest powoływanie się ubezpieczonego na orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11.02.1992r. Natomiast w części dotyczącej zmiany stażu pracy górniczej, wyrok został uchylony i sprawa została przekazana do ponownego rozpoznania. W toku ponownego rozpoznania ubezpieczony wycofał odwołanie i postępowanie zostało umorzone – sygn. akt VIII U 1030/04.

Decyzją z dnia 30.01.2006r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej z tytułu ukończonego wieku, przyjmując do ustalenia wysokości świadczenia m.in. okresy pracy górniczej według przeliczników 1,8 do 297 miesięcy i 1,5 do 16 miesięcy.

Kwestia stażu pracy górniczej ubezpieczonego i zastosowanych przeliczników górniczych była przedmiotem postępowania sądowego przed Sądem Okręgowym w Gliwicach sygn. VIII U 1323/11 i Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie AUa 319/12. Sąd Apelacyjny w Katowicach orzekł, że organ rentowy przy ustalaniu wysokości emerytury górniczej w styczniu 2006r. prawidłowo zastosował przelicznik 1,8 do 287 miesięcy i przelicznik 1,5 do 16 miesięcy.

Decyzją z dnia 09.04.2013r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu ponownego przeliczenia emerytury z uwagi na brak przedłożenia przez niego nowych dowodów, które miałyby wpływ na wysokość świadczenia. Wyrokiem z dnia 14.02.2014r. sygn. akt VIIIU 2554/13 Sąd Okręgowy w Gliwicach oddalił odwołanie ubezpieczonego od tej decyzji, a Sąd Apelacyjny w Katowicach wyrokiem z dnia 03.06.2015r. oddalił apelację ubezpieczonego. W uzasadnieniu swojego orzeczenia Sąd Apelacyjny wskazał na bezzasadność żądania ubezpieczonego przywrócenia emerytury górniczej w wysokości obliczonej według zasad obowiązujących przed wejściem w życie przepisów ustawy z dnia 17.10.1991r. o rewaloryzacji emerytur i rent ... i dodał, że w tej kwestii zapadły w przeszłości prawomocne orzeczenia sądowe oddalające odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego.

W dniu 08.06.2015r. ubezpieczony wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o przeliczenie świadczenia i w rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał w dniu 28.07.2015r. nieformalną decyzję zaskarżoną.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, akt tut. Sądu o sygn. VIII U 2554/13 i VIII U 1323/11 jako okoliczności bezsporne, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów i nie kwestionowane przez strony.

Sąd zważył co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego A. G. nie zasługuje na uwzględnienie.

Niniejsze postępowanie zainicjowane zostało odwołaniem ubezpieczonego od nieformalnej decyzji organu rentowego z dnia 28.07.2015r. Z treści odwołania ubezpieczonego wynika jednakże, iż ubezpieczony generalnie kwestionuje wyliczenia świadczenia zawarte w decyzji przyznającej emeryturę górniczą z dnia 16.03.1989r., m.in. w zakresie przyjętego w tej decyzji stażu pracy górniczej, który w jego ocenie był zaniżony. Ubezpieczony od tej decyzji nie wniósł odwołania, tym samym doprowadzając do jej uprawomocnienia. Zatem obecnie Sąd nie ma możliwości badania jej prawidłowości dodatkowo w sytuacji, gdy w niniejszym postępowaniu Sąd może rozpoznawać sprawę wyłącznie w granicach wyznaczonych treścią decyzji zaskarżonej z dnia 28.07.2015r.

W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot rozpoznania sprawy sądowej wyznaczony jest bowiem treścią konkretnej decyzji organu rentowego, od której wniesiono odwołanie (art. 477⁹ i art. 477¹⁴ k.p.c.) i tylko w tym zakresie podlega ona kontroli sądu zarówno pod względem jej formalnej poprawności, jak i merytorycznej zasadności (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16.04.2015r., I UK 470/14).

Odnosząc się do decyzji zaskarżonej to należy zauważyć, iż kwestia wysokości pobieranego przez ubezpieczonego świadczenia była już wielokrotnie przedmiotem postępowań sądowych (co szczegółowo opisano wcześniej) i w tym zakresie zapadły w przeszłości prawomocne orzeczenia sądowe oddalające odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego.

Ubezpieczony we wniosku z dnia 08.06.2015r. domagając się ponownego przeliczenia świadczenia, nie przedłożył żadnych nowych dowodów i nie ujawnił okoliczności, o których mowa w art.114 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2015r., poz.1242 ze zm.), które miałyby wpływ na wysokość pobieranego obecnie przez niego świadczenia.

Zatem prawidłowo organ rentowy zaskarżoną nieformalną decyzją z dnia 28.07.2015r. odmówił mu przeliczenia emerytury górniczej.

Zgodnie z powołanym art. 114 ust. 1 prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Mając na uwadze powyższe Sąd oddalił wniosek ubezpieczonego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego uznając, iż w sprawie zostały wyjaśnione wszystkie istotne okoliczności niezbędne do jej rozstrzygnięcia

Wypada dodać, że ubezpieczony w każdym czasie może złożyć w organie rentowym wniosek o wypłatę wyrównania emerytury górniczej za okres podany w odwołaniu, gdy uważa, że świadczenie to zostało mu przez organ rentowy bezzasadnie zaniżone. Organ rentowy będzie wówczas zobowiązany do wydania decyzji w sprawie, od której przysługiwał będzie ubezpieczonemu środek odwoławczy. W tym miejscu jednak przypomnieć należy, że zgodnie z art.133 ust.1 pkt ustawy o emeryturach i rentach z FUS taka nadpłata świadczenia – jeżeli przyznanie niższych świadczeń było następstwem błędu organu rentowego – może nastąpić wyłącznie za okres trzech lat poprzedzających miesiąc, w którym zgłoszono wniosek w tym zakresie.

W konsekwencji powyższego Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł, jak w sentencji.

SSR [del.] Renata Stańczak